

[Gade]

efterretning nu ligefrem bifalder ministerens dispositioner. Det virker ret besynderligt, når også regeringspartierne i markedsudvalget har sagt, at de faktisk ikke mente, det var særlig heldigt, idet man principielt burde være til stede, og dette her handler jo om en situation, hvor der foregår vigtige forhandlinger.

Derfor vil jeg spørge statsministeren: hvilken af udtalelserne skal vi hæfte os ved – den med at tage til efterretning eller den med at bifalde – eller skal begge gælde?

Desuden vil jeg gerne spørge statsministeren, om vi bare skal se i øjnene, at den slags ting kan gentage sig i denne regering under de næste forhandlinger. Hvordan har statsministeren tænkt sig at prioritere vigtige forhandlinger? Det drejer sig ikke om alle møder i EF, men om vigtige drøftelser i EF, hvor det er af betydning, at en minister kan være til stede for at foretage de politiske afvejninger også til det sidste.

Svend Auken (S):

Jeg imødeser med sindsro offentliggørelse af en statistik over min deltagelse i EFs arbejds- og socialministermøder, men med al ære og respekt for det arbejde, der foregår i dette vigtige råd, må man nok indrømme, at det ikke er vitale interesser, der behandles dér. Det er det derimod i landbrugsministrenes råd, og dér brugte statsministeren som begrundelse for, at han mener, det var en fuldt korrekt beslutning, landbrugsministeren traf, da hun ikke deltog i det pågældende råds møde, at terningerne var kastet, at skaden var sket.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke efterlader en mistanke hos masser af landmænd, der nu bliver ramt af disse alvorlige beslutningers virkninger, om, at der måske havde været mulighed for at råde bod på nogle af de mest uheldige virkninger af de beslutninger, der blev truffet på det pågældende møde, hvis ministeren var blevet siddende, til mødet var overstået.

Bjørn Elmquist (V):

Først sagde hr. Bjørn Westh, at regeringspartierne via deres mindretalsudtalelse i beretningen havde givet landbrugsministeren en næse eller havde tilsluttet sig kritikken, og nu gentager hr. Gade det. Derfor må jeg endnu

en gang bede statsministeren om at bekræfte ordlyden af mindretalsudtalelsen i beretningen. Der står, at mindretallet har noteret sig, at landbrugsministeren principielt mener, at ministre skal være til stede. Mener statsministeren ikke, at der med denne mindretalsudtalelse ikke fra mindretallets side er udtrykt nogen selvstændig opfattelse af tilstedeværelse eller ikketilstedeværelse?

Jeg vil derudover bede statsministeren genkalde sig den erindring, jeg tror også statsministeren har, om, at der var en minister under en forhenværende, socialdemokratisk regering, som nok var til stede fysisk, men som ifølge de internationale presserapporter måske ikke så meget var til stede psykisk. Hvis de anmodninger, der er kommet fra forskellige socialdemokrater om en gennemgang af tilstedeværelsen og indsatsen på ministerrådsmøder i Bruxelles, virkelig skal tages alvorligt, kunne vi jo også bede om en gennemgang af det.

Endelig kunne vi måske få en bekræftelse fra statsministeren af, at det forhandlingsresultat, der endte med at komme på bordet, lå inden for det, som et flertal i markedsudvalget, bestående bl.a. af socialdemokrater og SFere, havde godkendt på forhånd.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan i anledning af hr. Gades bemærkninger sige, at jeg er ganske enig i, at ministre som hovedregel selv bør deltage i ministerrådsmøderne; det må være recepten.

Men der kan være særlige lejligheder, hvor ministre samtidig har andre vigtige gøremål, og så må det bero på et skøn, om man skal vælge rådsmødet eller den anden forpligtelse.

Det er klart, at man, ikke mindst når der pågår vigtige forhandlinger, hvor store interesser er på spil i EF, skal prioritere EF-rådsmøderne overordentlig højt.

Hr. Svend Auken mente ikke, at arbejdsministermøderne i sin tid var så vigtige. Åh, det kan vel diskuteres, ikke mindst når man tænker på, hvor dårligt det gik med beskæftigelsen i Danmark i de år.

Men ellers må jeg sige til hr. Svend Auken, at det er min bestemte opfattelse, at mødet sidste tirsdag i Landbrugsministerrådet ville have fået ganske samme forløb, uanset om vi var repræsenteret af landbrugsministe-